

Öğrenemedim

— nevin-alcan · 24 Mayıs 2025

Ben çok düşünürüm kendi başıma
Bir türlü suçumu öğrenemedim
Kimse aldırmadı şu göz yaşıma
Bir türlü suçumu öğrenemedim

Ana, baba, gardaş vardı bir zaman
Derdime olmadı hiç biri aman
Dedim yaradan yâr çektim El'aman
Bir türlü suçumu öğrenemedim

Nice karlı tepe aştım bilseniz
Namerdin eline düştüm bilseniz
Gecelerce nasıl taştım bilseniz
Bir türlü suçumu öğrenemedim

Alıp başım kaçtım kara sığığa
Yeri geldi sustum çığlık çığığa
Yine de şükrettim başta sağlığığa
Bir türlü suçumu öğrenemedim

Hep dik durdum başım yere eymedim
Yaralı gönüle asla deymedim
Şu fani dünyaya neden doymadım
Bir türlü suçumu öğrenemedim

Doğuştan harammış meğer yaşamak
Gözlerime birgün olsun ışımak
Bu kadar zor muydu beni taşımak
Bir türlü suçumu öğrenemedim

Kaderim'miş dedim alın yazıma
Kara taşlar bastım gönül sızıma
Çok nağmeler yazdım tek tel sazıma
Bir türlü suçumu öğrenemedim

09.05.2025

AKLA ZARAR

NEVİN ALCAN